

at Rigsdagen nok fandt Vej til en Løsning af vort Militærspørgsmaal. Men hvis ikke, saa var der vel Vej frem til en Valgdag, der kunde skabe det samme Flertal i Rigsdagen, som havde faaet Udtryk ved Folkeafstemningen. Det er den naturlige Pligt for vore Modstandere, som fører den Sag frem i Ærens Navn, i Pligtens Navn, at vise den Hensyntagen til ærligt politisk Förhold, til en redelig Afgørelse af denne Sag, at hele denne Sag, at hele Spørgsmaalet føres ud til Afstemning af de danske Vælgere. Jeg for min Del nærer ingen Tvivl om, at da vil de danske Vælgere, belærte af lang Tids historiske Erfaringer, belærte ogsaa af de sidste Tidens Erfaringer, erkende dette, at Danmark ikke evner at skabe et Militærværn, der kan betrygge Landet, og vil give det Svar, at dansk Politik bør samles om dette ene paa dette Omraade: at yde vort lille beskedne Bidrag til den rette Udvikling mellem Folkene, som er det danske Folks eneste Værn for dets Selvstændighed.

Boa: Naar man som jeg har den Opgave at føre Ordet for et lille Parti, der ikke har været repræsenteret i Forsvarskommissionen, falder det saa ligetil, at man behøver ikke at beskæftige sig med alle disse politiske Syndernes Mangfoldighed, som har givet sig Udtryk gennem den foreliggende Kommissionsbetænkning og -beretning, for øvrigt ogsaa gennem de fire foregaaende ærede Taleres Udtalelser.

Det, som forekommer mig mest mærkbart ved Regeringsflertallets Forslag, er dette, at man søger at lappe paa gamle ubrugelige Ordninger, Ordninger, som man, tror jeg, over det ganske Land er klar over er ubrugelige. Ja, det er maaske et galt Udtryk at sige lappe. Det forekommer mig snarere, at man river nogle Lapper af og er glad ved de Huller, der fremkommer i denne gamle Rustning. Det, der skal afgøres her, er dette, om man vil udføre det Neutralitetsværn, som af alle Partier, selv Socialdemokratiet, erkendes kan være en Nødvendighed, og paa hvilken Maade man da skal udføre det. Og der tror jeg, at den Ungdom, der vokser op og med sine egne Kræfters Indsats skal være med til at løse den Opgave, nærer den Anskuelse, at vi har en Pligt til at udføre denne Neutralitetsvagt. Men samtidig maa jeg sige, at alle unge har en Pligt til at tage Del i denne Opgaves Løsning. Nu maa dette høje Ting ikke faa den Opfattelse, at jeg ønsker, vi alle skal bære Vaaben. Nej, jeg mener, at alle unge i vort Land, som dertil paa

Session findes egnede, skal have en Mulighed for i paakommende Tilfælde at kunne deltage i denne Vagt for Landets Selvstændighed.

Jeg tror, at den danske Ungdom gennem den frivillige Bevægelse: Spejderkorpsen, Ungdomsforeninger, Skytte- og Gymnastikforeninger, giver et fuldkommen utvetydigt Svar paa dette Spørgsmaal. Jeg tror, at Ungdommen ønsker at dygtiggøre sig til at kunne udføre en saadan Vagttjeneste. Det kan, forekommer det mig, kun gøres paa den almindelige Værnepligts Grundlag; men vort Syn paa denne Sag adskiller sig i meget væsentligt fra Regeringsflertallets Forslag og ganske særligt fra det konservative Folkepartis Forslag, der taler om en Landstorm. Denne Landstorm er efter det konservative Forslag en sekundær Ting. Man anvender den Del af Mandskabet, som ikke finder Uddannelse ved Specialvaabnene, som en Reserve, der faar en ringere Uddannelse.

Vor Tanke er, at alle unge bør have en Uddannelse, ikke just en militær Uddannelse, men de bør have et Ophold paa en Forskole — man kan kalde det en Værneforkole eller Værneskole, eller hvad man nu vil kalde det —, hvor de dygtiggøres i almindelig Idræt, Marchøvelser, Skydeøvelser; og hvad der nu kan have Betydning i paakommende Tilfælde, hvor Landet faar Brug for et saadant Neutralitetsværn. Orden, Kropshygiejne, Disciplin og Kammeratskabsfølelse skal man søge at bibringe de unge gennem fremragende Lærere. Vi mener, at en saadan Skole bør hvile paa Folkehøjskolens Grund, arbejde efter Folkehøjskolens Mønster. Man bør søge at knytte fremragende dygtige Mænd til disse Skoler. Her adskiller vi os i høj Grad fra det ærede Medlem Hr. Pürschel, der mener, at Ærens Befalingsmænd vilde blive billige Lærerkrafter for saadanne Ungdomsskoler. Det tror jeg for øvrigt ogsaa de vilde blive; men jeg tror, at de vilde blive meget daarlige Lærerkrafter for Ungdommen. Thi jeg har den Erfaring fra min Rekruttid, at i de første 4 à 6 Uger kendte vi kun til Korporaler og Underkorporaler, til Nød en Sergent eller Stabssergent. Man holder sig meget beskedent tilbage, naar man er Befalingsmand i den danske Hær, særlig naar man har en Post, som kunde kræve, at man stod frem personlig og søgte at paavirke Ungdommen paa gavnlige Maade. Det lader man de værnepligtige Befalingsmænd om. Jeg tror ikke, en saadan Underkorporal eller Korporal har de fornødne pædagogiske Evner til at